

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 21. rujna 2005.

Bog po Kristu ivi s čovjekom, kako bi čovjek ivio u istini i pravdi

Kateheza br. 64 –

Uvodno čitanje: Psalam 132,11-18, Izabranje Davida i Siona (večernja četvrtka III. tjedna)
Gospodin se zakle Davidu / zakletvom tvrdom od koje neće odustati: / Potomka tvoje utrobe /
posadit ću na prijestolje tvoje. / Budu li ti sinovi Savez moj čuvali / i svjedočanstva kojima ih učim, /
i sinovi će njini do vijeka / sjedit na tvom prijestolju. / Jer Gospodin odabra Sion, / njega zaelje sebi
za sjedište. / Ovo mi je počivalište vječno, / boravit ću ovdje jer tako poeljem. / itak ću njegov
blagosloviti, / siromahe nahraniti kruhom, / svećenike njegove u spas ću odjenuti, / sveti će njegovi
kliktati radosno. / Učinit ću da ondje za Davida snaga izraste, / pripravit ću svjetiljku za svog
pomazanika. / U sram ću mu obući dušmane, / a na njemu će blistat vijenac moj.

1. Odjeknule su sada riječi drugoga dijela Psalma 132, ove pjesni koja podsjeća na vaan događaj
iz povijesti Izraela: na prijenos Kovčega Gospodnjega u grad Jeruzalem.

David je bio začetnik toga prijenosa, kao što se kae u prvom dijelu Psalma, što smo ga već bili
razmotrili. Kralj je doista prisegnuo da se neće smjestiti u svoj kraljevski dvor sve dok ne nađe
boravište Bojem kovčegu, znaku Gospodinove prisutnosti uz njegov narod (usp. rr. 3-5).

Toj prisezi vladara odgovara sada prisega samoga Boga: "Gospodin se zakle Davidu zakletvom
tvrdom od koje neće odustati" (r. 11). Ovo svečano obećanje u biti je ono isto što ga je Davidu u
Boje ime dao prorok Natan; ono se odnosi na buduće potomstvo Davidova roda, za koje se kae da
će postojano vladati (usp. 2 Sam 7,8-16).

2. Boanska zakletva uključuje stoga ljudski napor, budući da je uvjetovana jednim "budu li": Budu li ti sinovi Savez moj čuvali" (Ps 132,12). Bojem obećanju i daru, koji nije nikakva magija, mora odgovoriti vjerno i djelatno pristajanje čovjeka u dijalogu u kojemu se isprepliću dvije slobode, boanska i ljudska.

Ovdje se Psalam pretvara u pjesmu koja uzvisuje zadivljujuće učinke kako Gospodinova dara, tako i vjernosti Izraela. Doista, posred će se naroda doivjeti Boja prisutnost (usp. rr. 13-14): on će biti poput stanovnika među stanovnicima Jeruzalema, poput građanina koji s ostalim građanima proivljava povijesne događaje, dajući međutim snagu svoga blagoslova.

3. Bog će blagosloviti okupljene, brinući se za siromahe kako bi se nasitili (usp. r. 15); raširit će svoj zaštitni plašt nad svećenicima, pružajući im svoje spasenje; učinit će da svi vjerni ive u radosti i pouzdanju (usp. r. 16).

Najjači blagoslov pridran je ponovno Davidu i njegovu potomstvu: "Učinit ću da ondje za Davida snaga izraste, pripravit ću svjetiljku za svog pomazanika. U sram ću mu obući dušmane, a na njemu će blistat vijenac moj" (rr. 17-18).

Još jednom, kao što je to bilo i u prvom dijelu Psalma (usp. r. 10), na pozornicu stupa lik "Pomazanika", na hebrejskom "Mesije", povezujući tako Davidovo potomstvo s mesijanizmom, što će, u kršćanskome tumačenju, naći puno ostvarenje u liku Krista. Slike koje se koriste izuzetno su iver: David je predstavljen kao izdanak koji snano raste. Bog osvjetljuje Davidova potomka sjajnom svjetiljkom, znakom ivotnosti i slave; blistavi vijenac obiljeit će pobjedu nad neprijateljima, a time i pobjedu nad zlim.

4. U Jeruzalemu, u hramu koji čuva Kovčeg i u Davidovu kraljevskom rodu, ostvaruje se dvostruka Gospodinova prisutnost, obzirom na mjesto i obzirom na povijest. Psalam 132 postaje, tako, proslava Boga-Emanuela koji je uz svoja stvorenja, ivi uz njih i obdaruje ih dobrom, kako bi ostala zdruena s njime u istini i pravdi. To duhovno središte ove pjesni uvod je već u ivanovski proglas: "I Riječ tijelom postade i nastani se među nama" (Iv 1,14).

5. Zaključujemo podsjećajući da su početak ovoga drugog dijela Psalma 132 obično koristili crkveni oci kako bi opisali utjelovljenje Riječi u krilu Djevice Marije.

Već je sveti Irenej, pozivajući se na Izaijino proroštvo o djevici koja rađa, tumačio: Riječi "Čujte, dome Davidov" (Iz 7,13) označuju da je vječni kralj, onaj o kome je sam Bog obećao Davidu da će ga podići "iz tvoje utrobe" (Ps 132,11), onaj isti koji je rođen od Djevice, koji također potječe od Davida. Stoga mu je obećao kralja koji se imao roditi "iz tvoje utrobe", čime je elio naznačiti trudnu djevicu. Sveto pismo, dakle... govori o plodu utrobe kako bi izreklo da se rođenje onoga koji je imao doći treba dogoditi od Djevice. Kao što je potvrdila i Elizabeta, puna Duha Svetoga: "Blagoslovljena ti među enama i blagoslovljen plod utrobe tvoje" (Lk 1,42).

Tako Duh Sveti, onima koji ga ele slušati, pokazuje da se u rođenju od Djevice, to jest od Marije, ispunilo obećanje, što ga je Bog dao Davidu, obećanje da će podići kralja iz ploda njegove utrobe (Contro eresie, 3,21,5: Gia e Non Ancora, CCCXX, Milano 1997, str. 285).

Pozdrav hrvatskim hodočasticima na hrvatskom:

Pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, posebno vjernike iz upe Svetoga Kria u Osijeku! Traite lice Gospodinovo u Presvetom Oltarskom Sakramentu kako bi se i na vašem licu odraavao sjaj svetosti i radosti. Od srca blagoslivljam vas i vaše obitelji! Hvaljen Isus i Marija!